

medvirke til, at der netop i den Egn kunde iværksættes omfattende Arbejder i Stats-skovene.

Rode: Finansloven skal jo helst indeholde det rigtigst mulige Udtryk for, hvor store de Bevillinger, som anvendes i det paagældende Aar, bliver, og jeg antager, at det er ud fra dette Hensyn, at den højtærede Minister har opført 100 000 Kr. mere til Præmiering ved Dyrskuer end i det foregaaende Aar. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Minister ved saaledes at forhøje dette Beløb har fremkaldt et urigtigt Indtryk, nemlig at han ønskede at forøge dette Beløb. Den højtærede Ministers Begrundelse har været den, at der det foregaaende Aar anvendtes 330 000 Kr. Men det foregaaende Aar, 1920—21, var et Kronaar, medens det Aar, som vi for Øjeblikket beskæftiger os med, 1922—23, i mange Henseender vil være et Stilstands- eller Nedgangsaaar. Naar man ser paa denne Post gennem en Række af Aar, vil man — for ikke at gaa længere tilbage end nødvendigt — se, at lige siden 1912—13 har det samme Beløb, 230 000 Kr., været anført indtil nu. Indtil 1918—19, altsaa i 7 Aar, var det Beløb, som faktisk anvendtes, snart noget under og snart noget over. I 1919—20 kom der saa en Stigning, og i 1920—21 en Stigning paa 100 000 Kr. Det er jo kun et anslaaet Beløb, idet der kun udbetales, hvad der i Henhold til Loven skal udbetales. Det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har rejst, er, om Beregningen er rigtig eller ikke — det skal jeg for nærværende Tidspunkt ikke komme ind paa —, men det, jeg ønsker at sige, er, at jeg tror, at den højtærede Minister ved for 1922—23 at opføre et Beløb, som svarer til det, der blev anvendt 1920—21, har sat Beløbet højere end rimeligt, og at det, navnlig efter at vi har passeret Højdepunktet, vilde have været naturligt at bevare det samme Beløb, som var anslaaet tidligere, nemlig 230 000 Kr. Derved vilde Budgettet have undgaaet at faa Udseende af, at her er et Forsøg paa at drive en Bevilling i Vejret paa et Tidspunkt, hvor man vil spare, og da det er min Opfattelse, og da man i det hele maa mene, at der i 1922—23 ikke vil blive anvendt mere, end der blev anvendt i Krigsaarene fra 1916 til 1919, saa vilde det være forstandigt at holde Beløbet saaledes, som det har været holdt i en Række af Aar. Skulde det saa vise sig at være forkert, at man var kommet ind paa en Praksis, som nødvendiggjorde

et større Beløb, vilde det være rigtigt derefter at forhøje det. Jeg anbefaler den højtærede Minister, med hvem vi har haft Samraad om dette Spørgsmaal, at gaa med til at opføre det samme Beløb, som tidligere har været anslaaet.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker Finansudvalget for den Velvillie, hvormed det har modtaget de Ændringsforslag, som jeg har fundet mig foranlediget til at stille. Vedrørende en Del Konti under Landbrugsministeriets Budget har Udvalget taget Forbehold indtil Finanslovsforslagets tredje Behandling. Jeg har allerede haft Lejlighed til vedrørende disse Poster at føre Forhandling med Udvalget under et Samraad. Adskillige af de Sager, som disse Samraad har omfattet, er nu taget op til nærmere Overvejelse, og jeg forudsætter, at der vil blive Lejlighed til at fortsætte Forhandlingerne, inden Sagen kommer til endelig Afgørelse her i Tinget.

Overfor det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der mente, at jeg havde glemt Sparsommeligheden paa visse Poster under mit Budget, og navnlig i saa Hensende anførte den Omstændighed, at jeg havde foreslaaet Præmier til Dyrskuer forhøjet med et Beløb af ca. 100 000 Kr., skal jeg tillade mig at bemærke, som ogsaa allerede det ærede Medlem Hr. Rode nu har gjort opmærksom paa, hvad jeg takker for, at der ikke heri fra min Side ligger nogen som helst Bestræbelse for at forhøje denne Bevilling. Denne Bevilling fastsættes jo, som ærede Medlemmer vil vide, slet ikke paa Finansloven. (*L. Rasmussen:* Det sagde jeg ogsaa). Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ved det saa vel som nogen, og det er alle enige om, at vi jo ikke her har en Realitetsdrøftelse af disse Bevillinger, de er fastlagt ved den saakaldte Husdyrlov. Naar her er opført en Forhøjelse med et Beløb af 100 000 Kr., skyldes det, at vi her har fulgt nøjagtig den Fremgangsmaade, der er fulgt hvert eneste Aar, at man har taget et noget afrundet Beløb, svarende til det, som var anvendt ikke i indeværende Finansaar, for det kan man ikke overse endnu, men i det Aar, der ligger forud, og for hvilket man har Regnskab. I Virkeligheden har det ingen Betydning med Hensyn til Statskassens Udgift. Der anvendes ikke en Øre mere eller mindre, hvad enten vi her sætter 100 000 Kr. mere eller mindre. Jeg kunde meget godt, hvis det ærede Medlem ønsker det,